

Z VĚSTNÍK ROUBENKY

<http://kolovratek.brontosaurus.cz>

2021

Při letošním sestavování (Z)věstníku jsem se nemohl zbavit otázky, zda se naše Kolovrátkové počínání nestalo rutinou. Vždyť vždy na začátku roku máme valnou hromadu, v létě tábor a v září Dokosnou. Na táboře kosíme tu samou louku, používáme ty stejné kosy a hrábě a seno taháme na ta samá místa. Když nepracujeme na louce, tak se věnujeme řemeslům nebo se chodíme koupat do té stejné přehrady.

Přesto tento rok přinesl nečekané události. Valná hromada, kterou jsme plánovali na konec ledna, se vlivem pandemie přesunula do virtuálního prostoru a na osobní setkání jsme museli počkat až do května na první víkendovku na Horní Bečvě. Příroda si letos dala na čas

a všechno kvetlo později. Na táboře nás tak nečekaně vítaly na louce suchopýry, které bývají obvykle už z většiny odkvetlé. Táborové kování se ukázalo jako jedno z nejzajímavějších řemesel za několik posledních let. A na podzim jsme uspořádali sázecí víkendovku.

A tak, i když se některé věci mohly zdát jako otrava, jak ve svém článku o Slunovratu v nadsázce popisuje Jeffer, tak jsme si i letos mohli užít pestré zážitky, a to by nešlo bez vás, kteří s námi vyrážíte ať už za dobrodružstvím nebo jen opět vidět své kamarády a známé. A za to vám všem patří velké díky!

Řadim

REPARÁT ZA NEVALNOU VALNOU

Počátek roku 2021 se nesl ve znamení covidu. Byly zakázány hromadné akce, několik týdnů dokonce zavřené hranice mezi okresy. To mělo vliv i na fungování Kolovrátku. Abychom mohli začít plánovat tábor, udělali jsme zkrácenou valnou hromadu v lednu on-line. V půlce května, hned jak to situace dovolovala, jsme se ale rádi vypravili na Bečvu, abychom se po dlouhé době potkli osobně a připravili letní tábor.

Začali jsme úklidem. Honza přijel s dodávkou, do které se jen tak tak vešly dvě děravé smaltované vany a spousta dalšího harampádí. Více času pak zabrala příprava dřeva. Někteří zkoumali různé způsoby, jak využít cirkulárku, a byli tak šikovní, že si u toho nic neudělali a nařezali spoustu špalků. Další nařezané špalky štípali nebo rovnali polínka do hranic.

Zlatým hřebem pak byla návštěva Kudlačeny. Všichni ji známe v létě, ale v květnu ji někteří z nás ještě neviděli. Kdy jindy spatřit kvetoucí prstnatce májové? Louka byla jako vždy krásná, ale příroda byla letos trochu opožděná, takže na ni ještě nekvetlo vůbec nic. Prohlédnout si kvetoucí prstnatce májové tak budeme muset někdy jindy.

Nechyběla ani příprava tábora. Začali jsme vzpomínáním na to, co fungovalo na tom minulém dobře a co by stálo za to vylepšit. Hned pak jsme se pustili do plánování nového tábora. Bylo krásné vidět, kolik skvělých nápadů na výborné workshopy lze během chvilky vytvořit. Některé z nich jste potkali v létě, další se třeba zrealizují příště.

Jakub

BESKYDSKÉ ŘEMESLNÉ SENOBRANÍ

Po několika neúspěšných pokusech o nalezení autora pro text k letošnímu táboru, jsem si uvědomil, že tábor máme zhodnocen ve zpětné vazbě od účastníků. Stačilo tak vytvořit kompilaci odpovědí na některé z otázek. Zda výsledek, který je možná místy mírně daidistický, popisuje realitu, zhodnoťte již sami.

®adim

Co je první věc, která tě napadne, když si vzpomeneš na letošní tábor?

Klid, příroda, odreagování a plno různých světél — Blesky, světlušky, hvězdy, oheň, zářící okna chaloupky — Seno, komáři, děti, hudba — Kování svatebního prstýnku — Málo čučoriedok! — Prvé táborenie s našimi dvojčatami — kojencami

Naplnilo se tvé očekávání od tábora? Odpovídá tábor tomu, jakou děláme „reklamu“?

Očekával jsem, že přežiju, což se taky naplnilo. — Popis tábora jsem letos asi vůbec nečetl. — Tábor byl dvakrát lepší, než jsem vůbec očekával. — Taky se mi líbilo, že byl erární krém proti slunečnímu záření, který jsem si zvykla většinu života naprosto ignorovat.

Vyhovovala ti „neorganizace“ tábora?

Tak, ako som zvyknutý. — Jako dlouholetý organizátor různých akcí vím, že zmatky vážně vypadají jinak.

Jak se ti na táboře spalo?

V pohode (a to boli Bobrovci hned' vedľa). — Mno, medveďi trochu. Ale naše chyba, že jsme si vybrali stan s Jeffem. — Jsem už starý chlap a vzbudí mě tiché noční uprdnutí. Bez legrace. — Příště se budu snažit zabrat si stan na rovné ploše. — Spalo se skvěle. — Měla jsem problém se spánkem, protože už nejsem zvyklá spávat na zemi bez toho, aby mě někdo obímal, ale za to vy nemůžete. . .

Vyhovovalo Ti jídlo na táboře?

Mňam mňam mňam! — Pomazánky jsou dobrý nápad. — Musím přiznat, že po prvotním šoku mi hobití zvyk tří snídaní vůbec nevadil. — Bylo málo marmelády. — Tom je borec! — Já jsem byla přecpaná, protože všechno jídlo vypadalo zajímavě a bylo chutné, nejspíš dělané s láskou.

Jak vzpomínáš na práci?

Nepřijde mi, že bych se předřel (takže jsem se možná moc uležval). — Ja som nepracovala. — Práce byla to, proč jsem na tábor jela. — Letos jsem se práci trochu vyhnula a taky jsem byla děsně unavená.

Jak se ti líbily další aktivity na vyblbnutí? Co v tobě zanechalo největší nadšení?

Bubenický workshop! A příště i s kachonem, prosím! — Bubnování mě především bolelo. Příště budu hrát z vedlejší místnosti. — Karaoke noc bola tiež zaujímavá, i keď som ju teda zabalil už o jednej ráno.

Je ještě něco, co bys nám chtěl(a) sdělit?

Jasně, napísem Vám básničku:

Puto Kudlačenky

Zapísali ste sa hlboko do mňa
Ale nie telom, tvárou, očami
Zapísali ste sa hlboko do mňa
Hoci len krátkymi spoločnými chvíľami

Zostala vo mne voňa
No nie len sena a chleba
Ale voňa pomalých spoločných rán
A blízkosť pretínaná kosami

Zostala vo mně melódia
Toľko hravých tónov i búšenia
Ale melodickéjší tón než vylúdi gitara
Je ten, že som tu prijímaná

Zostali vo mne tiene tajomstiev
Či vhodné je piecť melon na ohni
Akým smerom sa budúcnosť vyvíbi
Čím sme a čím chceme byť

Ten pravdu mal kdo hovoril
že v ťažkých chvíľach sem myseľ skrýva
Lebo tu sú Vianoce
Miesto, kde človek má rád

Díky!

Účastníci tábora

DOKOSNÁ

Tentokrát to vyšlo! Letos jsem se konečně vypravila na Dokosnou. @adim říkal, že teď bych prý mohla napsat, jaké to tam bylo. Ale ouha, co mám psát? Vánoce jsou za dveřmi a já si z podzimního víkendu v Beskydech pamatuji vzdálené vrčení křovinačků, slábnoucí sluníčko mezi barevnými listy stromů, výborné jídlo a především milou a příjemnou atmosféru mezi fajn lidmi. Teď ale aby z toho byl alespoň odstavec.

Víkend jsme společně s Kačkou a Pájou zahájily cestou vlakem z Prahy a v Rožnově jsme spojily své kroky (či přesněji cestu autobusem) s Anet, Jethrem a nejmladší účastnicí Dokosné Ladou. Na chaloupku jsme tedy dorazili pro mne zcela novou cestou od zastávky Na Bečvici, protože byla vyhodnocena jako vhodnější pro kočárek. Chaloupkou se již linula vůně večere a hlasy účastníků, kteří dorazili před námi. Zapluli jsme mezi ně a večer nám příjemně utekl.

Ráno byl čas pustit se do práce. Popadli jsme kosy, hrábě a plachty a já jsem dostala zodpovědný úkol. Dovést na louku Soňu. Soňa se na tento nápad netvářila příliš nadšeně, ale na vodítku s námi šla. Její smutné oči (a názor ostatních, že s námi půjde tak jako tak) mě však obměkčily. Odepnutím vodítka se s psí babičkou udála kouzelná proměna, nenápadně se propíčila na konec skupiny a než jsme se nadáli, už jsme viděli jenom vlající ocas v protějším svahu. Když jsem za ní doběhla na chaloupku, spokojeně pochruchovala Malunce pod nohama a její názor byl jasný. Nikam nejdu.

Sobotu jsme strávili kosením a hrabáním Kudlačeny. Počasí nám přálo, šlo nám to od ruky a s mizejícími slunečními paprsky jsme dohrabali a odtahali poslední kousky. Z louky jsme tedy odcházeli s pocitem dobře vykonané práce a chutí k večeři. První část večerního programu zajistila Pája s fotkami z Estonska a vyprávěním o krásách tamní přírody a o dobrodružstvích při hledání kešek. Následně jsme si pochutnali na svatebních koláčích od Terky a Aldora a zbytek večera strávili povídáním a zpěvem s Bobříkovou kytarou.

Neděle již patřila především odjezdu, ale přeci jen jsme ještě stihli i nějakou práci. Zbourali jsme staré kadibudky. Pak už jsme se začali postupně trousit na autobus. Pohádkový víkend se nám opouštět nechtělo, prodloužily jsme si ho tedy s Pájou a Kačkou ještě o zastávku v cukrárně v Rožnově. Její jméno jsem sice zapoměla, ale návštěvu doporučuji. Poté byl ale už opravdu nejvyšší čas vyrazit vlakem zpátky do všedního světa a těšit se na příští návštěvu na Horní Bečvě.

TEĎ SAŽ SÁD

Některé myšlenky zrají v hlavě delší dobu. Podobně tomu bylo v případě plánu na vysázení ovocného sadu v Zubří na lokalitě na Zemánkách. A takové plány pak často čekají na nějaký impuls, který je popostrčí k realizaci. Oním popostrčením byla grantová výzva projektu Sázíme budoucnost. Hlavním přínosem grantu nebyly až tak peníze, jako pevné datum, do kterého bylo nutné stromky vysázet. Zároveň zapojení do tohoto projektu zviditelnilo sázení také novým zájemcům, kteří Kolovrátek neznají.

Tak jako obvykle, víkendovka pro mě začala už o několik dní dřív, kdy bylo potřeba začít shánět vše potřebné pro sadbu. K vysázení stromku není potřeba pouze samotný stromek a krumpáč, rýč či lopata. Navíc potřebujete ještě kůly, pletivo, skoby, popruh, nůžky, připínáčky, nůžky na plech, nůžky na stromy, kladivo, velkou palici a kdo ví co ještě. A to jsme měli ještě v plánu vyrábět lavičku, což vyžadovalo hromadu dalšího vybavení. Většina se dala objednat či snadno nakoupit, pouze pro stromy bylo nutné zajet do Bojkovic k panu Peškovi.

V pátek večer, když víkendovka začala, nás bylo jen pár, ale na patnáct stromků, které jsme plánovali zasadit, to bylo tak akorát. V sobotu ráno jsme s Jeffem vyrazili o něco dřív, abychom se ještě zastavili pro část nářadí, materiál na lavičku a hlavně abychom se pokusili sehnat kůly ke stromům, které se mi nepodařilo předchozí den koupit. Nakonec jsme byli úspěšní, ač to vyžadovalo dva z kůlů zkrátit mašlem přímo na ulici před obchodem, aby se nám vše vlezlo do auta.

Konečně jsme dorazili na Zemánky a začali rozměřovat, kam se jednotlivé stromy zasadí. Po nějakém čase dorazil i zbytek pracovní síly. Dokonce se k nám přidal ještě jeden účastník, který se o akci dozvěděl přes projekt Sázíme budoucnost a přijel pouze na sázení. Díry přibývaly, stromy se sadily a ejhle, ukázalo se, že chybí pletivo. To zůstalo u nás doma ve sklepě. A tak nezbývalo než sednout do auta a jet pro něj. Což nebylo tak snadné, neboť doma nebyly klíče od sklepa, protože si je vzala Peťa, která vyrazila s Májou na kole. Následovalo krátké a naštěstí úspěšné náhánění klíčů, takže i s pletivem jsem se po necelé hodině mohl vrátit zpátky na Zemánky.

Po poledni nastala vhodná chvíle na oběd, po kterém část účastníků začala vyrábět lavičku. Cílem sázení nebylo pouze vysázet stromy, ale vytvořit volně přístupný sad, kde budou moci náhodní kolemjdoucí sledovat jak se daří jednotlivým druhým vysokokmených odrůd. A aby se zde dalo spočinout, tak jsme vytvořili jednoduchou lavičku. Kolem čtvrté hodiny jsme konečně vše sbalili a vyrazili zpět na chaloupku. V neděli víkendovka končila už dopoledne, kdy se každý rozjel ve směru svého domova. Tedy až na Toma s Annou, kteří si zdejší pobyt prodloužili ještě o několik dní.

Po asi dvou týdnech jsem jel na obhlídku zasázených stromků. Zatím to vypadá pouze jako patnáct proutků, které jsou zapíchány na louce a obehnány pletivem. Jak se stromům bude dařit uvidíme až na jaře. A pokud vás zajímá, jak sad prosperuje, tak můžete nahlédnout na zemanky.cz, kde najdete nejnovější informace.

SLUNOURAT

Ako iritovať ľudí na príklade Slnovratu 2021:

- Vymyslíte trasu v Jizerkách, kam sa blbo dostáva úplne zo všadiaľ.
- Keď sa väčšina pražákov rozhodne ísť cez Pardubice, pošlete ich do Pardubic a idete autobusom z Černého Mostu a ešte im vyjadríte rozdiel ceny v Kofolách.
- Keď konečne dorazíte do Nového Města pod Smrkem, začnete si fotiť prezliekajúcich sa ľudí.
- Na ceste pod Smrk občas svietite, aj keď ostatní nesvietia, lebo aj keď je zamračené, oblaky prepúšťajú dosť svetla z aktuálneho splnu.
- Ako jediný zdržiavate s vyťahovaním a obliekaním pršiplášťa.
- Každých päť minút pozeráte na výškomer a nahlas oznamujete zostávajúce výškové metre na vrchol.
- Keď sa objavia zvyšky zľadovatelého snehu, vytiahnete mačky, ktoré nedáte dolu až skoro do Josefova Dolu a ešte celú dobu machrujete, ako sa s nimi dobre ide a vôbec to nešmýka.

- Fotíte si ľudí jediacich v útulni na Smrku.
- Necháte Mateja pózovať a mrznúť na rozhládni na Smrku, z ktorej síce nič nie je vidieť, ale je parádne namrznutá a silno tam fúka. A nakoniec sú tie fotky aj tak rozmazané.
- Svietite ľuďom pri fotení vrcholovej fotky do očí čelovkou a ešte ich necháte poriadne pomrznúť, kým si všetko nastavíte.
- Keď niekto spomenie placatku na zahriatie, vytiahnete malú medovinu, ktorú máte od leta.
- Na Předěle budíte ľudí spiacich v prístrešku.
- Idete celú tú cestu aby na trase bola aj Jizera a potom sa rozhodnete na ňu nevyliezť.
- Väčšinu cesty rozdupávate už aj tak biednu stopu, ktorá sa topí a ešte do nej prší.
- Na Knapě budíte ľudí spiacich na verande a ešte sa zastavíte na pitie, takže vás vaša vlastná parta začne zháňať telefónom.
- Celkovo držíte tak nízke tempo, že začne hroziť nestihnutie prvého ranného vlaku.
- Keď už ten vlak stihnete, opäť sa v Liberci trháte na autobus.
- Nezabudnete sľúbiť, že Slnovrat bude aj o rok.

Jeffer

(Z)Věstník z roubenky 2021

Vydává: Základní článěk Hnutí

Brontosaurus Kolovrátek

kolovratek@brontosaurus.cz

<http://kolovratek.brontosaurus.cz>

S obsahem je možné nakládat dle licence CC v. 3.0.

Autoři jednotlivých článků:

Reparát za nevalnou valnou: Jakub Töpfer

Beskydské řemeslné senobraní:

z odpovědí účastníků tábora zkompiloval

Radim „@adim“ Pechal

Dokosná: Kateřina „Káťa“ Čížková

Ted' sad' sad: Radim „@adim“ Pechal

Slnovrat: Tomáš „Jeffer“ Štec

Korektury: Petra Pechalová

Autor fotografií: Tomáš „Jeffer“ Štec

Tiskovina je neprodejná